

band

Pingel - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 537, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 9, Sarah Vaughan, deel 3. Twee stukken uit de legendarische session met trompettist Clifford Brown. Het ging om één LP en twee data, 16 en 18 december 1954 voor Mercury in NYC, die LP werd uitgebracht op het jazzlabel van de firma, Emarcy, nu staan alle Mercury-opnamen, 1953-1959, op 17 CDs, dankzij Polygram kan ik daar uit putten - research en re-mastering zijn vooral in Japan gedaan. Herbie Mann-fluit, Paul Quinichette-tenorsaxofoon, Jimmy Jones-piano, Joe Benjamin-bas en Roy Haynes-drums, dat zijn de anderen in de productie, dit is Vernon Duke's ~~XXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXX~~ "April in Paris".

Vol 1
disc 3

April in Paris
Sarah Vaughan: ~~XXXXXXXXXXXXXXXX~~ (Vernon Duke, E.Y. Harburg)
8 - 6:24 - Mercury 826 323-2

"April in Paris" - Yip Harburg schreef de tekst. Het laatste stuk nu: muziek George, tekst Ira Gershwin - "Embraceable you".

idem

Sarah Vaughan: Embraceable you (G & I gershwin)

10 - 4:50 - idem

Evangel's "April in Paris" '54
"Embraceable you". 18 december 1954, Sarah Vaughan met haar eigen ritmesectie: Jimmy Jones-piano, Joe Benjamin-bas, Roy Haynes-drums, de blazers waren Clifford Brown-trompet, Herbie Mann-fluit, Paul Quinichette-tenorsaxofoon. Arrangementen: Sarah Vaughan. Hoogtepunt in DE jazzgeschiedenis. Gaan WIJ naar 25 oktober 1955 - de vijf sessions eerder dat jaar zijn allemaal met het strijkgedoe van Hugo Peretti, laat dus maar - ~~au~~ achter Sarah Vaughan een studio ~~band~~ band o.l.v. Ernie Wilkins die ook de arrangementen schreef. De in 1922 geboren saxofonist, (St.Louis, net als Miles Davis en Clark Terry), had voor Count Basie diens nieuwe orkest geformeerd, speelde er een tijd in, schreef ook voor de band. Zo ziet zijn keuze er nu uit: Ernie Royal 1e en Bernie Glow 2e-trompet, J.J.Johnson en Kai Winding-1e en 2e trombone, Cannonball Adderley 1e en Sam Marowitz 2e-altsaxofoon, Jerome Richardson-tenorsaxofoon en fluit. Ook hier Sarah Vaughan's eigen ritmesectie: Jimmy Jones-piano, Joe Benjamin-bas, Roy Haynes-drums, nu aangevuld met de rhythm-guitarist Turk Van Lake.

Vincent Youman's "Sometimes I'm happy" werd vier keer gedaan, vier 'takes' dus, de eerste drie zijn nooit uitgebracht, behalve nu dan in dat totale Mercury-oeuvre op de 17 CDs die ik gebruik. Dus maar eens niet master-take 4, maar 1 en 3, omdat die, vooral kwa tempo, nogal wat verschillen. "Sometimes I'm happy" - take 1.

Vol 1 Sarah Vaughan: Sometimes I'm happy (Youmans, Ceasar, Grey)
disc 4 18 - 3:00 - Mercury ~~828~~ 826 324-2

Dat was take 1, nu 3.

idem Sarah Vaughan: Sometimes I'm happy (Youmans, Ceasar, Grey)
20 - 2:58 - idem

Take 3 van "Sometimes I'm happy", muziek Vincent Youmans, tekst door Ceasar en Grey, uit de Mercury-session van 25 oktober 1955 in NYC, destijds niet uitgebracht. Dat geldt ook voor de volgende song van Ruth Lowe. Terzijde: in de twintiger en dertiger jaren kregen vrouwen vrijwel geen kans hun muzikale talenten uit te dragen, hier is zo'n uitzondering, DE bekende andere: Ann Ronell

haar "Willow weep for me" van 1932. Dit is de tweede take van "I'll never smile again".

Vol 1 Sarah Vaughan: I'll never smile again (Ruth Lowe)
Disc 5 ~~828~~ 2 - 2:37 - Mercury 826 325-2

"I'll never smile again" van Ruth Lowe, on-uitgebracht take 2, 3 werd de master. En ik ga zo door. Take 1, 2 en 4 waren incompleet, 5 werd de master, maar dit is nummer 3 van "Don't be on the outside". Die altsaxofonist hoorde u eerder, maar ik hield zijn naam even achter, het is Cannonball Adderley.

idem SARAH Vaughan: Don't be on the outside (Wyche, Watts, Kelly)
4 - 3:13 - idem

"Don't be on the outside", van Wyche, Watts en Kelly. Tot slot nu een song van Duke Ellington met tekst van de veel gesmaadde Don George, maar zijn boek over Ellington belicht een stuk uit het leven van Ellington waar niemand zich aan dorst te wagen. Het gaat om "It shouldn't happen to a dream".

idem Sarah Vaughan: It shouldn't happen to a dream (Duke Ellington, Don George)
6 - 3:19 - idem

"It shouldn't happen to a dream", mastertake, uitgebracht op Emarcy, Mercury-opname van 25 oktober 1955 in NYC, Sarah Vaughan met een studio-orkest olv. Ernie Wilkins die ook de arrangementen schreef. Ernie Royal en Bernie Glow-trompet, J.J. Johnson en Kai Winding-trombone, Cannonball Adderley en Sam Marowitz-alt, Jerome Richardson-tenorsaxofoon, hij ook fluit. Jimmy Jones-piano, Turk

Van Lake-gitaar, Joe Benjamin-bas, Roy Haynes-drums. Volgende keer ga ik met deze muziek verder, dit was NOS Jazzgeschiedenis

Van Lake-gitaar, Joe Benjamin-bas, Roy Haynes-drums.

Volgende keer ga ik met deze muziek verder - dit was NOS Jazz-
geschiedenis 537, MdR.

NA 155992

0 0 0 0 0 ~~31:55~~ 32:02

mont. 09.05.91